

CONVINS APOI PREOCUPAT - 2

Îți mulțumesc, frate Parker.

Bună

seara, prieteni. Este plăcut să fiu din nou aici în seara aceasta. Cred că ați obosit ascultându-mă, pentru că am fost obosit și răgușit. Tocmai am vorbit cu fratele Parker că aceasta este una din cele mai bune adunări în care mi-a îngăduit Domnul să predic mai mult timp. Ca spațiu, aceasta nu este o biserică mare, dar duhovnicește a fost minunat. Credință? Arată ca și cum s-ar putea întâmpla orice. Mie îmi plac astfel de adunări în care simți că în fiecare clipă s-ar putea întâmpla orice. Da, îmi place aceasta și sunt sigur că rezultatele obținute vor fi durabile, dovedind ceea ce spun.

Admir

răbdarea celor ce stați aici și ascultați predicile mele care țin ore în șir, iar în seara următoare veniți din nou. Sunt sigur că puteți suporta multă pedeapsă. Prin ceea ce faceți, dovediți că aveți multă răbdare.

Vă

suntem profund recunoscători. Nici nu pot să-mi exprim sentimentele față de fratele Thomas. Am crezut că-l cunosc, dar de fapt îl confundam cu altcineva. Am putut să dau mâna și cu soția lui care este o soră minunată. El este un slujitor adevărat al lui Hristos și cred că dacă va fi cu voia lui Dumnezeu, cărările noastre se vor mai încrucișa de multe ori de acum înainte.

Dacă

aș fi în locul vostru și aș locui aici, biserica lui ar fi singurul loc în care aș merge. (Fratele Parker îi mulțumește fratelui Branham pentru complimente și-i întreabă pe oameni dacă sunt de acord să mai vină pe la ei).

Vă

mulțumesc. Aceasta îmi face o adevărată plăcere. Mulțumesc, frate Parker.

Fratele

mi-a spus că au fost plătite toate cheltuielile. Noi apreciem ajutorul și minunata colaborare de care ați dat dovadă, deoarece aceste convenții sunt foarte costisitoare. Dar fiecare lucru a fost plătit, ceea ce este minunat. Noi suntem foarte mulțumiți pentru că Domnul a salvat și a vindecat, totul desfășurându-se minunat. Suntem fericiți pentru tot ce s-a întâmplat, iar dacă voi mai avea timp, vom reveni cu plăcere în locul acesta și vom vedea rezultatele.

Aș

vrea să vă mulțumesc tuturor și pentru micile cadouri pe care mi le-ați trimis în acest timp. Apreciez foarte mult gestul vostru.

De

aici, vom pleca în Carolina de Sud, ca să-l vizităm pe fratele Bigbee din Columbia. Acolo vom fi mâine seară și marți seara, după care vom pleca dincolo, pe Coasta de Vest.

De

acolo aș vrea să merg mai departe, în Africa, Australia, Noua Zeelandă și în alte părți. Pentru aceasta aș dori să solicit rugăciunile voastre pentru ca Dumnezeu să ne ajute. Vă mulțumesc foarte mult.

Sunt

recunoscător Domnului pentru toate lucrurile. Spun aceasta în numele meu și al tuturor celor prezenți în Tabernacol. Unii dintre diaconii și administratorii de aici îmi sunt prieteni buni.

Este

aici și păstorul nostru. Nu am reușit să dau încă de el prin sală, dar cred că v-a fost deja prezentat. Unde ești, frate Orman? Nu te văd. O, Doamne, e chiar în spate! Vino aici sus, pentru un moment.

Bărbatul

acesta este un adevărat slujitor al lui Hristos. El a fost un metodist îndărătnic, dar apoi a primit Duhul Sfânt.

Acesta

este scumpul nostru păstor. Aș vrea să-ți strâng mâna, frate Neville. Vi-l prezint... Mulțumesc, frate. L-am cunoscut pe fratele Neville cu mulți ani în urmă, și la fel pe simpatica sa soție. Da, îi cunosc încă înainte de a se căsători și pot spune că el nu s-a schimbat deloc în toți anii aceștia, doar că a urcat mai sus în Dumnezeu. Noi îl iubim mult pentru că este păstorul nostru. Este de mulți ani în această slujbă și nădăjduiesc că dacă va fi cu voia Domnului, va rămâne până la venirea Lui. N-ai vrea să spui măcar un salut pentru adunare, frate Neville? (Fratele Neville salută adunarea).

Dumnezeu

să te binecuvânteze, frate Neville.

Când

mergeți la un picnic se întâmplă să observați un pom mic, iar data viitoare când mergeți din nou nu-l mai găsiți pentru că l-a scos cineva. Nu tot așa se întâmplă însă cu un stejar bătrân! Voi abia așteptați să ajungeți la umbra lui ca să vă odihniți puțin. Acesta este fratele Neville, același în fiecare zi, mergând numai și numai înainte. Eu mă bucur foarte mult pentru aceasta.

În

mijlocul nostru este încă un frate care este păstor la una din bisericile

surori. Dacă nu vrea să vină aici, mi-ar face plăcere să ridice măcar mâna.
Fratele Junior Jackson este un alt metodist umplut cu Duhul Sfânt. Unde ești frate Jackson? Vrei să ne spui ceva, frate? În ordine.

Un

alt frate prezent aici, este fratele Palmer. Vrei să ridici mâna, frate Palmer? El este păstor în Macon, Georgia și este un bun prieten al nostru. Este aici și fratele Fred Sothman, unul din administratorii bisericii noastre. Unde ești, frate Fred? Da, și el stă undeva în spate.

Frate

Banks, unde ești? El este un alt administrator al bisericii noastre. Voi știți că fratele Banks a fost martor al lui Iehova. Când a venit pentru prima dată în adunare avea un copil olog (pe David), ale cărui picioare s-au tras în sus din cauza poliomelitei. În seara când l-am cunoscut am ținut o adunare în cort, nu mai rețin exact unde era, cred că la Dallas sau la Houston. Atunci Duhul Sfânt a venit sub formă de Lumină și s-a făcut acea fotografie. Fratele Wood era acolo. El avea o mulțime de bani pentru că era constructor. Și în timp ce stăteam acolo sub ungera Duhului Sfânt, care se mișca prin toată adunarea, i-am vorbit despre necazul lui și i-am spus să se ridice.

Unde

ești, David? Este aici băiatul care a fost olog? Da, iată-l! David, dacă oamenii se îndoiesc că Dumnezeu este în stare să vindece un om ale cărui picioare au fost răsucite de poliomelită, aș vrea să vii în fața lor și să faci câțiva pași ca să se convingă că este adevărat. Nu faci aceasta ca să te dai în spectacol, ci ca o mărturie vie a adevărului. Vedeți? Nici măcar nu mai schiopătează. Este perfect normal. Este cu adevărat minunat ceea ce poate face Dumnezeuul nostru.

Dar

dacă a făcut aceasta pentru David, El o poate face și pentru alții. Condiția este ca noi să primim credința necesară pentru aceasta.

Desigur,

voi îl cunoașteți cu toții pe fratele Ben. El se aude peste toți cei prezenți când spune „Amin!” Mie îmi place mult să povestesc despre el, dar îmi amintesc că această întâmplare s-a petrecut înainte să se căsătorească. Eu eram pe Coasta de Vest, iar el era în Indiana de Sud.

Într-o

seară predicam în mijlocul bapțiștilor din San Fernando Valley. Era un cort, plin cu oameni, iar în timp ce predicam s-a auzit deodată un strigăt puternic. Apoi am văzut o chică de păr negru scuturându-se ca un mexican și două mâini ridicate. M-am oprit imediat și am zis: „Ben, cum ai ajuns în mulțimea aceasta?”

Domnul

să te binecuvânteze, Ben. Ridică-te în picioare împreună cu soția ta, pentru că așa vrea să te vadă și adunarea. Fratele Ben! El este cel care a spus toate „Amin-urile” în cortul acesta. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Fratele

Way, este un misionar care încearcă să-și facă drum pe câmpul misiunii. Este și el aici în seara aceasta. Noi am călătorit împreună pentru o vreme. Unde ești, frate Way? Ești în adunare? Sigur că da. Este aici împreună cu soția sa.

Pot

să vă spun că problema conflictului dintre Anglia și Norvegia s-a rezolvat pentru că el este englez, iar soția sa norvegiană. Totul a trecut. Sunt doi oameni foarte drăguți.

Aseară

a fost aici și fratele Boze. Este aici și sora Sothman. Aș vrea să se ridice și ea împreună cu Fred. Drăgălași oameni. Și ea este norvegiană. Desigur. Fratele Boze este suedez și el spunea: „Este aici o soră norvegiană.” după care a adăugat: „Desigur, dacă nu poți fi suedez, este bine să fii norvegian.”

Apoi

a ieșit afară și s-a uitat la mine. „Sigur, Joseph”, am spus eu, „este rău că nu putem fi cu toții irlandezi!” și am adăugat: „Noi irlandezii avem un mare simț al umorului.”

Unde

ești frate Higgibothman? Este pe aici pe undeva. El e un alt bărbat credincios pe calea aceasta și a fost mulți ani administratorul bisericii acolo jos. Cred că este aici și prietena lui, sora Ruth Arganbright. Ridică-te, te rog. Câți îl cunoașteți pe Minor Arganbright, unul din vicepreședinții de la Full Gospel Business Man? Mă bucur pentru fiecare dintre voi. Sunt bucuros pentru că sunteți prezenți aici împreună cu noi.

Îi văd și pe fratele și sora Dauch, pe fratele și sora Brown, pe fratele McKinney, un alt predicator metodist umplut cu Duhul Sfânt. El este din Ohio și merge înainte pentru Dumnezeu.

Pat

Tyler este un alt prieten bun.

Ridică-te, frate Pat. Cred că îl cunoașteți și voi pe fratele Pat Tyler.

Îți mulțumesc, frate Pat. Dumnezeu să te binecuvânteze. Fratele a fost un nelegiuit, un pușcaș, un ucigaș, dar Dumnezeu l-a salvat și a făcut din el un sfânt. Acum parcurge toată țara făcând autostopul și participă la toate adunările.

Eu

mă gândesc adesea la textul din Evrei 11, unde scrie: „*Au fost tăiați în două cu fereștrăul și au pribegit îmbrăcați în piei de oaie și în piei de*

capră, ei de care lumea nu era vrednică.” Da, ei toți poartă această mărturie.

Tom

Simpson... unde-i Tom? A venit sus? Cred că i-am văzut mașina afară, de aceea mă gândesc că este aici. Poate am greșit...

Domnul

să vă binecuvânteze pe toți. Noi suntem fericiți pentru că ne aflăm aici. Iată-i și pe cei din Georgia și din alte locuri. Sunt bucuros să vă văd pe toți aici și pentru că ne-am întâlnit din nou cu prieteni vechi.

Am

văzut-o și pe sora Peckinpugh din Chicago, iar lângă ea stau surorile Little și D'Amico. Ele sunt surori scumpe din Chicago și fac parte dintr-un grup de femei pe care l-am iubit întotdeauna.

Fratele...

nu-i mai știu numele... vine de undeva din Georgia. O, Doamne, ei sunt alipiți cu toții de noi și suntem bucuroși că avem această părtășie împreună.

Bătrânul

frate Bosworth obișnuia să-mi spună:

„Frate

Branham, știi ce este părtășia?”

„Cred

că da”.

„Ea

înseamnă două persoane într-un singur vapor”. Aici suntem noi pentru că avem părtășie unii cu alții. Domnul să fie îndurător cu voi. Vă mulțumesc pentru tot ce ați făcut. În ce mă privește, voi pune un punct roșu în dreptul părtășiei de aici, pentru că ați colaborat minunat cu mine. Cred că frații și surorile care au venit aici, se simt la fel de bine ca acasă.

Fratele

Ned Iverson și fratele Bigbee, vor continua serviciile de evanghelizare de jos din Columbia... Ești aici în seara aceasta, frate Ned? Nu te văd... Da, este chiar în spate de tot. El este un prezbiterian umplut cu Duhul Sfânt.

Este

aici și fratele Lee Vayle cu soția sa. Unde ești frate Vayle, pentru că nu te văd? Da, și el este chiar în spate.

Fratele Vayle și soția sa sunt doi buni prieteni ai mei și frați scumpi. El a lucrat cu mine în multe adunări. Domnul să-l binecuvânteze. Unde ești, soră Vayle? Vreau doar să te salut. Domnul să te binecuvânteze, soră. Suntem foarte fericiți pentru că vă avem în mijlocul nostru.

Să

vă rugați pentru mine! Noi mergem înainte prin credință, nădăjduind în fiecare clipă că am putea vedea venirea Domnului. Eu nu știu unde, când și cum va veni El, dar vreau să fiu pregătit în fiecare clipă pentru acest eveniment. De multe ori mă gândesc că El ar putea veni într-un anumit fel, deși s-ar putea să vină altfel. Dar indiferent cum va veni, vreau să fiu acolo când se va întâmpla. Dorința mea este să merg cu El; dar nu vreau să merg doar eu, ci și toți prietenii mei, ba chiar și vrăjmașii mei. Da, doresc să fim cu toți acolo.

Când

am avut vedenia aceea, nu vreau s-o numesc transformare, pot spune că nu am mai avut niciodată o asemenea vedenie. Am avut-o de curând. Când priveam în urmă,

mă vedem stând pe pat, iar când priveam înainte, vedeam acele lucruri minunate. Mulți dintre voi au citit în revistă despre acest lucru.

Prieteni,
nu vă puteți permite să pierdeți acest lucru!
Să nu-l pierdeți!

Eu
am fost acolo, așa cum sunt aici, iar când priveam înapoi mă vedeam pe mine însumi. Eu am mai avut vedenii și știu cum este o vedenie... Dacă aceasta este vedenie, atunci este cea mai ciudată vedenie pe care am avut-o vreodată. Acolo am văzut oameni care au plecat deja dintre noi. Da, i-am văzut acolo... Cei care plecaseră
bătrâni, acolo erau tineri, și toți stăteau acolo - ființe omenești asemenea mie, doar că ei erau fără păcat. Erau dincolo, în desăvârșire, acolo unde totul este sublim. Nimeni nu ar fi putut exprima ce este acolo, iar când am știut că trebuie să mă întorc înapoi... mi-am
dat seama că aveam un singur motiv pentru care voiam să mă mai întorc în trup: să-i conving pe oameni să nu piardă nicicum această șansă. Să n-o pierdeți! Nu vă puteți permite așa ceva! Lăsați totul deoparte și pregătiți-vă pentru acest lucru! Să nu-l pierdeți cu nici un chip!

Dacă
va fi cu voia Domnului, în iarna aceasta vreau să merg din nou pe câmpul de misiune, după ce mă voi întoarce din aceste călătorii.

Să
vă rugați pentru mine deoarece am nevoie de aceasta. Voi ați putut vedea că din timp în timp, în adunări vine câte un duh rău care încearcă să conturbe lucrarea Domnului; acest lucru se întâmplă în locurile unde sunt vrăjitori și demoni. Ar fi bine să știți bine despre ce vorbiți când mergeți în asemenea locuri. Trebuie să fiți siguri pentru că aveți de-a face cu demoni și ei vă pot provoca imediat. Cred că vă puteți imagina de câte ori am întâlnit această

provocare

în jurul lumii. Dar întotdeauna, Dumnezeu a intrat în scenă, a tras cortina și S-a descoperit pe Sine însuși. El a dovedit adesea că e Același Dumnezeu ca în timpul lui Ilie.

Acesta

este motivul pentru care unii predicatori au venit și m-au rugat să merg în adunările lor. Dar eu aștept întotdeauna să simt călăuzirea Lui și apoi plec. Altfel aș merge în propriul meu nume, sau pentru că sunt prietenul vostru. Când mă simt însă călăuzit de El, nu mai vin în numele meu, ci pot veni în Numele Domnului Isus. Atunci știu că pot păși liniștit la amvon, pentru că totul îmi aparține. Amin. Eu iau totul în Numele lui Isus Hristos. Atunci când procedezi în felul acesta, Îl întâlnești pe El pentru că ești un ambasador dumnezeiesc. Dar dacă ești chemat de cineva și mergi presupunând că El este cu tine... O, Doamne, cred că Te-ai săturat să asculți aceste presupuneri.

Să

ne întoarcem acum la această minunată Biblie, dar înainte de toate să ne rugăm. Să ne concentrăm pentru câteva minute în jurul Lui.

Tatăl

nostru ceresc, le-am mulțumit oamenilor pentru amabilitatea cu care ne-au primit și pentru generozitatea lor, dar acum dorim să-Ți mulțumim Ție, Doamne, pentru că ne-ai binecuvântat și ne-ai îngăduit să stăm împreună în locurile cerești în Hristos. Satana ar fi conturbat și ar fi ruinat adunarea noastră, dar Tu ne-ai iubit atât de mult încât ne-ai permis să ne adunăm împreună ca să avem părtășie în jurul Cuvântului Tău.

Noi

Îți suntem foarte recunoscători pentru aceasta, Dumnezeule. Sunt puțin răgușit, Doamne, dar am trăit un timp minunat pentru că am simțit binecuvântarea Duhului Tău peste sufletul meu. Eu nu doresc altceva decât ca râurile Tale să curgă peste noi cât voi mai rămâne jos. O, Dumnezeule, Îți sunt recunoscător pentru

aceasta!

Te

rog să-l binecuvântezi pe fratele Parker și pe toți frații și surorile care ne-au invitat în locul acesta. Dă-le mii de suflete! Ascultă-i când se roagă pentru bolnavi. Ascultă rugăciunile lor, Doamne, și vindecă-i pe bolnavi.

Ascultă-i ori de câte ori încearcă să facă ceva în Numele Tău! Dă-le roadele Duhului Sfânt. Ascultă marea dorință a sufletelor lor, Doamne, și înrolează suflete în lucrarea Ta! Dacă fratele Parker n-ar fi stat pe câmpul misiunii, noi n-am fi astăzi aici. O, Dumnezeu, noi știm că dorința sinceră a oricărui slujitor adevărat al lui Hristos este să-i conducă pe săraci și pe toate ființele umane pierdute la Salvatorul Hristos.

Îți

mulțumim pentru toate acestea și Te rugăm să ne binecuvântezi pe fiecare în parte și adunările care vor urma. Te rog să fii în fiecare cămin. Fii cu fiecare în parte, când vom pleca spre căminele noastre. Fii cu noi pe drum! Stai Tu la volan și ține-l pe vrăjmașul nostru departe de noi, Doamne.

Ascultă,

Te rog, fiecare cerere care se îndreaptă spre Tine din inimile noastre. Dorința mea este să frângi și în seara aceasta Pâinea Vieții pentru noi.

Dacă

în mijlocul nostru sunt oameni care nu au gustat mântuirea Ta, salvează-i, Doamne! Dacă sunt unii care au nevoie de Duhul Sfânt, și de botezul Lui, Te rog să li-l dai în seara aceasta! Vindecă orice boală! Dă bucurie celor întristați! Îngăduie aceasta, Doamne! Binecuvântează Cuvântul Tău și fie ca Autorul Lui să ne dea tâlcuirea conținutului. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Să

citim din **Ioan 1.35-41**. Mie îmi place foarte mult să citesc aceste cuvinte minunate.

„A doua zi, Ioan stătea iarăși cu doi din ucenicii lui,

și,

pe când privea pe Isus umblând, a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu!”

Cei

doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe și au mers după Isus.

Isus

S-a întors; și când i-a văzut că merg după El, le-a zis: „Ce căutați?” Ei l-au răspuns: „Rabi (care tâlmăcit înseamnă: „Învățătorule”), unde locuiești?”

„Veniți

să vedeți”, le-a zis El. S-au dus și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au rămas cu El. Era cam pe la ceasul al zecelea.

Unul

din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și merseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

El,

cel dintâi a găsit pe fratele său, Simon, și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (care tâlmăcit înseamnă Hristos).

Și

I-a adus la Isus. Isus I-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa”, (care tălmăcit înseamnă Petru).”

Fie ca Dumnezeu să adauge binecuvântarea Lui la Cuvântul citit.

Dacă

va fi cu voia Domnului, aș vrea să scot din textul acesta două cuvinte: „**Convins și preocupat**”.

După

cum știm cu toții, noi putem vedea că în întreaga națiune a intrat o răcire.

La

început, în adunări era foarte multă gălăgie. Pretutindeni, oamenii se adunau în adunări de rugăciune (fapt pentru care oamenii mă criticau pe mine). Îmi amintesc că o femeie a venit 3000 de mile ca să participe la o adunare în Canada. Dar acum oamenii nu mai sunt la fel de preocupați. Parcă are loc o decădere;

nu mai sunt la fel de preocupați ca la început. Nu mai este preocuparea care ar trebui să fie.

Nu

mai este preocuparea pe care am avut-o în trecut, când singurul nostru gând era îndreptat spre adunările care țineau toată noaptea. Îmi amintesc că o dată am stat în continuu pe platformă timp de opt zile și opt nopți, din dorința de a mă ruga pentru bolnavii prezenți, iar când am încheiat mai erau încă patruzeci și ceva de mii de oameni care așteptau să mă rog pentru ei. Vedeți? Nu am putut să-i iau pe toți, dar știți ce au făcut? Au format grupuri și s-au dus în pădure, iar frații lucrători i-au condus în rugăciune ca să primească Duhul Sfânt. Ei nu au avut odihnă până nu au primit Duhul Sfânt.

Îmi

cer scuze pentru că am spus patruzeci și ceva de mii... Îmi amintesc că în revistă scria că erau în jur de 28 de mii de oameni care așteptau. Timp de mai multe zile, în jurul orașului Johannesburg nu a fost nici un loc de închiriat, deoarece peste tot erau ridicate corturi.

Acum

însă, oamenii nu mai sunt la fel de preocupați! Focul trezirii se stinge.

Preocuparea

de acum este: „Vino și înscrie-te în biserica noastră!” O altă preocupare mare este să sprijine câteva emisiuni la radio sau vreo afacere la televiziune, toate acestea făcându-se însă sub forma unui spectacol. De asemenea, sunt preocupați să construiască clădiri mari, școli și alte lucruri asemănătoare! Aceasta este preocuparea de acum! Parcă au pierdut viziunea acelor rugăciuni și obligațiile pe care le aveau. Acolo s-a întâmplat ceva și eu doresc să știu ce anume, deoarece acum par preocupați de altceva...

Voi

puteți să vizitați adunarea aceasta sau chemați pe oameni la altar, dar mai demult fugeau singuri la altar. Mai demult când predicam, nici nu apucam să termin predica și toate culoarele erau deja pline de oameni. Eu am putut să văd timpul în care Duhul Sfânt se plimba prin adunare și spunea lucruri la auzul cărora oamenii se minunau, mulți dintre ei căzând chiar leșinați pe scaune.

Dar

acum s-a strecurat pe undeva o greșală! Spun aceasta pentru că se vestește încă aceeași Evanghelie și se petrec aceleași lucruri. Eu nu m-am schimbat deloc, sunt la fel ca la început: am început cu Cuvântul lui Dumnezeu și am rămas tot la El. Stau de 32 de ani în spatele amvonului, dar nu am schimbat niciodată nimic, ci totul este așa cum am început. Eu nu pot să las nimic din El, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu, iar dacă spun ceva, data viitoare

trebuie să spun la fel pentru că așa este scris. Înțelegeți?

Eu

nu pot să fac nimic altceva, pentru că Duhul Sfânt este Cel care lucrează și face încă aceleași lucruri. Dar se pare că undeva nu mai este suficientă preocupare, și mă întreb de ce?

De

ce nu mai este preocuparea care a fost cândva? Eu cred că motivul pentru care oamenii nu mai au aceeași preocupare se datorează faptului că nu mai sunt la fel de convinși ca la început. Înainte să fii preocupat este nevoie să fii convins, dar ceea ce se poate vedea în timpul nostru este dezinteresul, nepreocuparea. În loc să se facă evanghelizări, fiecare este preocupat să facă ceva: o școală mare sau ceva măreț prin care să pregătească predicatori manierați la amvon, etc.

Știți

ce cred despre toate acestea?

Cred

că oamenii nu sunt convinși de faptul că Isus vine în curând. Părerea mea este că ei nu sunt convinși că El vine în epoca aceasta! Acesta este motivul pentru care nu mai sunt preocupați: pentru că nu mai sunt pe deplin convinși. Așa este. Oamenii nu sunt convinși că El este cu ei. Dacă ar avea această convingere ar veni înapoi la Cuvânt. Acesta este adevărul!

S-ar

putea ca mulți să mă înțeleagă greșit. Dragostea înseamnă ascultare. Dacă îi iubiți, trebuie să-i aduceți pe oameni la ascultare. Dacă ați vedea că fetița voastră stă în mijlocul străzii (cum am spus și dimineață), ați lua-o de acolo pentru că o iubiți.

John

(sau oricum te-ai numi), te întreb: Dacă o iubești pe soția ta ai lăsa-o să meargă cu un alt bărbat? Ai putea să spui: „Doamne, binecuvântează inima ei! O iubesc atât de mult încât îi permit să facă aceasta!”? Dacă ai face așa ceva dovedești că nu ești un soț adevărat. În cazul acesta, s-ar cuveni ca ea să scape de tine și să-și găsească un soț care s-o iubească și să aibă grijă de ea. Nu vreau să spun că trebuie să facă aceasta, deoarece voi nu puteți proceda așa (am dat doar un exemplu).

Aș

vrea să înțelegeți ceva, și anume: Ce s-ar fi întâmplat dacă Dumnezeu i-ar fi spus Evei: „Sărmană Eva, tu ești fiica mea și nu ai vrut să faci lucrul acesta...” Sigur că ea nu a vrut să facă așa ceva! Sunt sigur de aceasta, dar a făcut-o. Noi știm cu toții că a făcut-o și simțim încă urmarea faptei ei. Dar vedeți? El a iubit-o și trebuia să-și țină Cuvântul față de ea. Dumnezeu trebuie să-și țină Cuvântul și față de noi, iar noi trebuie să ne supunem Cuvântului Său. Când ne supunem Cuvântului și vedem că se împlinește ceea ce a spus, suntem convinși că Cuvântul Lui este adevărat.

Nu

demult, am citit în ziar despre un mare evanghelist care a fost înfruntat de un mahomedan. Acest mahomedan l-a înfruntat spunând că Isus Hristos este un simplu om, că noi ne închinăm la un om și că poporul a urmat un om.

El

crede în același Dumnezeu, ca evanghelistul cu pricina, dar spune că Isus nu este Fiul Lui și că noi avem o închinare făcută de om. Acest bărbat l-a provocat pe evanghelist spunând că Biblia spune că lucrurile pe care le-a făcut Hristos vor fi făcute și de urmașii Lui. El zicea:

„Voi

aduce în sală 30 de oameni bolnavi și am să vindec tot atâția câți vei vindeca tu.! Vedeți? Și evanghelistul a fugit. Dacă aș fi fost în locul aceluia evanghelist și nu aș fi avut destulă credință ca să răspund provocării făcute de acel necredincios, i-aș fi răspuns simplu:

„Eu nu pot să fac aceasta, dar cunosc pe cineva care poate face acest lucru prin credință.”

De ce? Tu trebuie să fii convins personal că Dumnezeu poate face aceasta. Numai atunci știi pe ce stai! Acesta este adevărul. Întâi trebuie să fii convins, apoi urmează preocuparea. Oamenii pretind că Dumnezeu este cu ei, dar nu este suficient.

Mama obișnuia să spună: „Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele!” Cu siguranță acesta este adevărul! Tu trebuie să crezi, să fii convins și apoi vei fi preocupat.

Isus a spus: *„Dacă Mă iubești, paște oile Mele!”* Cred că noi am omis foarte mult aceste cuvinte: „să paștem oile Lui!” *„Dacă Mă iubești, paște oile Mele!”* Astăzi este mai degrabă valabil: „Tunde oile Mele! Adună-le într-un loc și ia-le tot ce au! Fă-le să promită că donează totul bisericii: casele lor, pensiile lor, etc.”

Poate spuneți: „Vorbești despre tunsoare, dar Isus nu a spus niciodată așa ceva!”

Fratele Parker a spus în dimineața aceasta că „Dumnezeu iubește poporul Său!” El își

iubește oile și a spus: „Paște oile Mele!” pentru că oile trebuie să primească hrana oilor. El nu a spus niciodată: „Educă-Mi oile!” ci: „Hrănește-le! Paște-le! Dă-le hrana oilor!”

Ce

este hrana oilor? Pâinea vieții! Isus este Pâinea vieții, Evanghelia, Adevărul. Predică aceasta fără nici un compromis! Atunci poți să stai liniștit pentru că în ziua judecății, când vei fi chemat să dai socoteală pentru sufletele lor, ca propovăduitor al Evangheliei, vei putea spune: „Eu i-am învățat ceea ce este scris în Cuvânt!”

„Hrănește-le
cu Adevărul! Paște oile Mele!”

Când

Ioan Botezătorul a fost preocupat să știe dacă Isus este Mesia, el era convins că Mesia trebuia să vină în epoca lui. Ioan știa că Mesia trebuie să vină în epoca lui, dar când a ieșit din pustie, nu a urmat nici o școală, nici un colegiu și nu a înființat nici o organizație. De ce? Pentru că era convins că Mesia va veni în timpul lui. Roadele lui, mesajul și toate acțiunile lui, au dovedit aceasta.

Și

noi credem că El trebuie să vină în epoca aceasta!

De

ce vrem să facem lucruri mari? De ce vrem să investim milioane de dolari în școli și în alte clădiri, și apoi să mai spunem că vine Isus? Oamenii știu mai bine de ce! Ei știu că vorbești despre lucruri pe care nici tu nu le crezi. Trăiți ceea ce predicați! Acesta este adevărul! Noi trebuie să facem acest lucru.

Ioan

era pe calea cea bună. El știa că a avut o naștere deosebită și că tatăl său s-a întâlnit cu Îngerul Domnului. Acest fapt a fost o mare încercare pentru bătrânul cuplu. Zaharia și Elisaveta erau bătrâni, dar au crezut că Dumnezeu le va da într-o zi un fiu, deși ea era stearpă.

Noi

știm că Ioan a avut o naștere deosebită și părinții lui au știut că el va fi un slujitor al lui Dumnezeu. Ei știau că nu vor apuca zilele în care fiul lor va intra în slujbă, pentru că erau bătrâni.

Tatăl

lui Ioan era preot, dar fiul lui nu a putut să urmeze seminarul urmat de el. El nu a putut să facă aceasta pentru că a găsit textul din Scriptură care vorbea despre „*glasul care strigă în pustie...*” și știa că el este acel glas. Ioan a înțeles că el este mesagerul care va merge înaintea lui Mesia și voia să fie sigur de aceasta. Acesta este motivul pentru care a așteptat în pustie până când a fost convins, apoi a devenit preocupat. El era convins când a venit din pustie. Era atât de convins încât a putut să spună înainte de a se întâlni cu Isus că „*...în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoașteți.*” (Ioan 1.26). Oh, mie îmi place aceasta!

Aici,

în mijlocul nostru stă în seara aceasta Cineva și sunt bucuros că noi Îl cunoaștem! Marele Duh Sfânt este Cel care mărturisește că Isus vine în curând, deoarece El este în concordanță cu Cuvântul și toate semnele sunt împlinite. Noi trăim în timpul sfârșitului!

El

nu voia să spună sau să facă ceva greșit. Acesta este motivul pentru care a stat în pustie până când a fost convins că știe ce este cu Mesia.

Dumnezeu

i-a spus după ce semn trebuia să privească atunci când va veni Mesia. Acesta este motivul pentru care atunci când L-a întâlnit și a văzut semnul despre care i se vorbise, a fost convins că El este Cel așteptat, și a spus: „...am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.” (Ioan 1.33).

De

ce? Pentru că Dumnezeu a vestit cu 712 ani înainte de nașterea Lui, că el va fi glasul celui ce strigă în pustie: „*Pregătiți calea Domnului și neteziți-i cărările.*” El a stat liniștit și a așteptat până când Dumnezeul care l-a ales și l-a hotărât mai dinainte pentru această lucrare, l-a încredințat asupra acestui lucru. Amin. Când Dumnezeu i-a spus tot ce va urma, el s-a liniștit și a fost convins, iar când a văzut semnul a spus: „Iată-L!” Amin.

O,

de am fi și noi atât de sinceri! Dacă am aștepta și noi la altar! Nu să ne luăm după un simțământ neînsemnat, nu să sărim în sus și-n jos, ci să stăm acolo! Orice s-ar întâmpla, tu să stai acolo până când vei fi convins pe deplin prin puterea Lui de înviere că Duhul Sfânt a luat loc în tine, că El te conduce și că tu ești o făptură nouă în Hristos.

Stai

acolo până când mori și înviezi din nou! Atunci nu vei merge la apă ca un fățarnic, ci o vei face pe deplin convins că El a murit pentru tine și că tu ai murit pentru El. Atunci vei coborî în apă ca să fii înviat din nou împreună cu El. Arată lumii că tu crezi cu adevărat că El a murit și a înviat pentru tine, și că tu ai murit și ai înviat împreună cu El. Atunci vei sta în locurile cerești și vei mânca hrana oilor.

Andrei

acesta despre care vorbim noi, fratele lui Simon, a stat toată noaptea cu Ioan, până când a fost convins. În timp ce stătea pe malul lacului, a trecut Ioan care spunea: „*În mijlocul nostru stă Unul.* Timpul este aproape! Voi,

generație de năpârci, să nu credeți că dacă ziceți: „Eu aparțin la cutare sau cutare... Noi avem de tată pe Avraam!”, veți scăpa de mânia lui Dumnezeu, căci vă spun: „Dumnezeu poate să ridice din pietrele acestea copiii lui Avraam.”

Oh,
Ioan tocmai înfîngea securea la rădăcina pomilor!

Vedeți?

Ioan era un om al pustiei. Despre ce vorbea el? Despre securi, pomi, năpârci. Acestea erau lucrurile cu care era obișnuit din pustie. De aceea a spus: *„Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor și orice pom care nu aduce roadă bună va fi tăiat și aruncat în foc.”* El vorbea despre tăierea pomilor cu securea, despre șerpi, etc. Da, Ioan era un om al pustiei.

Nu

este de mirare că Isus a spus: *„Ce ați ieșit să vedeți?”* În predica „Fericirea uitată”, v-am spus că Isus i-a întrebat pe oameni: *„Ce ați ieșit să vedeți în pustie?... Un om îmbrăcat în haine moi?...”* (Matei 11.7-8). El a mai spus: „Cei mari se numesc: „doctorul Cutare, sfântul părinte...” etc. Ei poartă haine moi și sărută bebelușii, îi căsătoresc pe tineri și îi înmormântează pe bătrâni. Ei mânuiesc un cuțit tip stilet, nu o sabie.” Ce poate ști un astfel de om despre Sabia cu două tăișuri pe care trebuie s-o mânuiască pe câmpul de luptă?

Ați

ieșit afară ca să vedeți un astfel de om?

„Frate

Branham, ai venit să vezi o trestie clătinată de vânt sau poate un grup mic de oameni care vor să te schimbe de la învățătura aceasta la cealaltă? Nu! Ioan era convins. El știa pe ce stă. Își cunoștea bine poziția și nu putea fi clintit. Nu! Nu!

Isus

a continuat: „Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun că el este mai mult decât un proroc.” (v. 9).

Astfel,

Ioan care era convins de ceea ce spunea, a încercat să predice, iar Andrei participa la aceste adunări. Când a trecut Isus, Andrei era acolo împreună cu un alt ucenic. Ioan li l-a arătat pe Isus și le-a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” (Ioan 1.29). Și ei l-au urmat.

O,

Doamne, dorința mea este să am o călăuzire plină de putere în predica mea! Vreau să pot spune cu putere: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!” pentru ca fiecare persoană să-L urmeze. Doamne ajută-mă!

„Unde pot să-L găsesc, frate Branham?”

Da,
eu vă pot arăta aceasta.

Nu

demult, am fost într-o adunare a oamenilor de afaceri creștini și am ținut o predică pe coasta de vest. Acolo era prezent un bărbat care a venit la mine și a zis:

„Spune-mi,
ești cumva predicator?”

„Da,
domnule”, am răspuns eu.

„Ce
faci cu acești oameni de afaceri?”

„Și
eu sunt un om de afaceri.”

„Și
ce fel de afaceri faci?”

„Asigurări
de siguranță”, am răspuns eu.

„Ce
fel de asigurări?”

„De
siguranță”, am răspuns. „Este vorba de „siguranța binecuvântată”, pentru că
Isus este al meu. Dacă ești interesat să închei o poliță de asigurări, mi-ar
face plăcere să discutăm despre aceasta.”

Îmi
amintesc că odată a venit la mine domnul Snyder, un bărbat minunat. Ne
cunoaștem încă din copilărie, pentru că mergeam la școală împreună. Și el mi-a
zis: „Billy, mi-ar plăcea să-ți vând o asigurare.”

Pe

vremuri am avut și eu o poliță de asigurări, dar nu am ridicat-o niciodată, așa că i-am răspuns: „Wilmer, aș primi-o cu plăcere, dar am deja una.”

„Ai o asigurare?” m-a întrebat mirat. Soția mea m-a privit ca pe un fățarnic, pentru că știa bine că nu dețin nici o asigurare, dar eu am continuat: „Da, am o asigurare.” Înțelegeți?

„Îmi pare rău, Billy. La care companie ai încheiat-o?”

„Viața veșnică”, am răspuns eu.

„Cred că n-am auzit niciodată de compania asta...”

„Ar trebui să știi, pentru că sunt convins că este cea mai sigură Companie, singura Companie corectă.”

Deci Ioan predica și spunea: „Iată-L! Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”

Îl pot vedea cum se plimbă prin mulțime, cum se oprește lângă un păcătos sau lângă o persoană bolnavă și le vorbește. Știu că El este chiar Dumnezeu și cred că fiecare este convins de aceasta, pentru că eu nu pot face aceste lucruri de la mine. Mi-ar face plăcere să pot spune: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică

păcatul lumii!”

Îmi place să-i aud pe oameni spunând: „Cred și mă pocăiesc chiar acum de păcatele mele. Cred în Isus Hristos.”

O,
m-aș bucura nespus de mult să-i văd făcând aceasta!

Și
acești doi ucenici ai lui Ioan au mers după Isus. Când i-a văzut, Isus i-a întrebat: „Ce căutați?” și ei au răspuns: „*Rabuni* (adică „Stăpâne”), unde locuiești?”

„*Veniți și vedeți!*” le-a răspuns Isus.

Aceasta
este cu adevărat o invitație minunată. „*Veniți și vedeți!*” Îmi place atât de mult aceasta!

Așa
i-a spus și Filip lui Natanael, când acesta l-a întrebat: „*Poate ieși ceva bun din Nazaret?*” „*Vino și vezi!*” i-a răspuns Filip. Și Natanael s-a dus. El a vrut să vadă.

Nu sta acasă ca să critici! Vino și
convinge-te! Vino și vezi cu ochii tăi!

Pentru

că era deja seară, Andrei a stat toată noaptea cu Isus. O, aceasta este cea mai bună metodă! El a stat până când s-a convins. Ce i-a spus sau ce i-a făcut acel Om? Acolo s-a întâmplat ceva care l-a convins pe Andrei că Isus este Mesia.

Astfel, dimineața (pot să-mi imaginez), el și-a luat paltonul și pălăria și a coborât grăbit pentru că Petru, fratele lui, urma să plece la pescuit. Când l-a găsit, Andrei i-a zis: „Vino și vezi pe cine am găsit! Acela este Mesia!”

El era convins! Când a fost pe deplin convins că Isus este Mesia, Andrei a devenit preocupat pentru fratele său.

Aceasta este problema din seara aceasta. Oamenii nu sunt convinși cu privire la mesaj și nu sunt convinși cu privire la Duhul Sfânt. Dacă sunteți convinși cu adevărat, deveniți imediat preocupați și faceți tot ce puteți pentru El. Voi spuneți: „Bine frate Branham, dar eu nu sunt predicator!” Chiar dacă este așa, poți face și tu ceva pentru El.

Poate vă amintiți de fermierul care a fost salvat și umplut cu Duhul Sfânt la una din adunările mele. Bărbatul acela nu avea nimic altceva decât experiența pe care o trăise și un camion. Dar el a transportat atât de mulți oameni cu acel camion, încât încă 30 au fost umpluți cu Duhul Sfânt. De ce? Pentru că acel bărbat era convins. Și după ce s-a convins a devenit preocupat. După ce fetița aceea micuță s-a vindecat, el a adus în fiecare seară un camion plin cu bolnavi de pretutindeni, iar 30 dintre ei au primit Duhul Sfânt. Vedeți, el era convins că mesajul este corect și astfel a început să fie preocupat și pentru alții.

Dacă noi suntem convinși că Isus vine în curând, vom fi preocupați să-i ajutăm pe

cei pierduți să-L găsească! Vom face tot ce putem să răspândim Evanghelia.

Iacov

s-a luptat toată noaptea cu acel Bărbat. Noi știm că el fugea de Esau pentru că se temea de el. Când a auzit că vine Esau, l-a cuprins o frică de moarte, de aceea și-a luat soțiile și copiii și i-a trecut dincolo de râu, apoi a îngenuncheat; și voi știți că Dumnezeu a venit la el, l-a apucat și s-a luptat toată noaptea cu el. La început, Iacov nu era convins, dar după ce s-a întâlnit cu Dumnezeu a devenit preocupat.

Da,

el l-a ținut până când s-a convins că este Dumnezeu! Frate, după acea întâlnire, lui nu i-a mai fost frică de Esau, așa că a trecut râul și a pornit înainte. Era slab și șchiop; parcă era în cea mai rea stare pe care a trăit-o vreodată – era șchiop și avea multe alte necazuri, dar Esau i-a zis: „Ai nevoie de ajutor?”

Dar

Iacov i-a răspuns: „Nu, nu am nevoie!” De ce aceasta? Pentru că era convins că Dumnezeul pe care l-a întâlnit, poate să-L ajute! Aleluia! O, dacă ar face toți oamenii la fel!

Voi

trebuie să fiți convinși că Dumnezeul care vă ia în primire, vă modelează inima și face din voi o făptură nouă în Hristos! Chiar dacă vine boala, moartea sau orice altceva, voi sunteți încredințați că El poate să vă poarte de grijă în toate aceste lucruri! Amin.

Mie

îmi place foarte mult aceasta!

Shamgar,

bărbatul despre care v-am vorbit aseară, era preocupat de familia lui, deoarece știa că le era foame. Și filistenii au venit acolo (în jur de o mie de oameni) bine înarmați. Dar el era preocupat pentru familia lui, pentru că știa că sunt în pericol să moară de foame în iarna aceea. El stătea, se gândea și își făcea planuri. Ce putea să facă? El a stat și a așteptat până s-a convins pe deplin că Dumnezeu își ține făgăduințele.

Ce

se putea gândi acel om? „Tatăl meu Avraam, a fost un om al lui Dumnezeu.

Dovada

că el L-a crezut pe Dumnezeu – semnul, este pe trupul meu: tăierea împrejur. El era convins. Acesta este motivul pentru care și-a părăsit patria; a părăsit totul ca să-L slujească pe Dumnezeu. Și atunci pe munte, când a jertfit un berbec în locul lui Isaac, Dumnezeu i-a zis: Pentru că ai făcut aceasta, sămânța ta va stăpâni poarta vrăjmașilor! Îți promit Avraame, îți jur, că așa va fi!” Aleluia! O, Doamne! Acum mă simt foarte bine! Avraame, îți promit că sămânța ta va stăpâni porțile vrăjmașului!”

Și

Shamgar își zicea: „Eu sunt sămânța lui Avraam!: Amin.

Dacă

Shamgar, care era sămânța naturală a lui Avraam, a gândit în felul acesta, ce putem spune noi în seara aceasta? Noi care suntem sămânța împărătească a lui Avraam. Glorie! Poate vă gândiți că sunt nebun. Da, poate că sunt! Lăsați-mă în pace, pentru că mă simt mai bine acum decât atunci când aveam o altă gândire! Sămânța împărătească a lui Avraam! Biserica este sămânța împărătească făgăduită. Și dacă sămânța naturală putea fi atât de convinsă, ce s-ar cuveni să facă sămânța împărătească cu prezența Duhului Sfânt care unge în jur, descoperindu-Se pe Sine? Glorie!

Desigur,

Shamgar a spus: „Eu sunt sămânța lui Avraam.” El se gândea doar la aceasta: „Dumnezeu i-a spus lui Avraam (și eu Îl cred) că sămânța lui va stăpâni porțile vrăjmașului, și acum iată că vrăjmașul mărsăluiește la poarta mea!” Apoi s-a ridicat și a luat o țepușă cu care înțepa boii ca să-i determine să meargă...

El

nu s-a oprit, nu s-a dus să învețe cum să se dueleze și nici nu a spus: „Stai puțin, eu sunt sămânța lui Avraam și sunt tăiat împrejur, dar filistenii aceștia sunt războinici buni! Ei practică de multă vreme meșteșugul acesta și ca să-i pot birui ar trebui să merg la seminar să-mi iau doctoratul Ph.D. sau LLD și să învăț să duelez. Ar trebui să învăț catehismul și toate regulile bisericii!”

Dacă

ar fi procedat așa, ar fi știut numai atât și nu ar fi putut să-i biruiască niciodată. El nu se putea măsura cu dușmanul, așa cum nici tu nu te poți măsura cu vrăjmașul! Nici eu nu o pot face, dar îmi amintesc tot timpul că trăiesc sub făgăduința Lui. Aleluia! Oh, și prin ea este biruită și zdrobită toată puterea vrăjmașului! Eu sunt mai mult decât biruitor și aceasta nu prin mine însumi, ci prin El, pentru că eu sunt în Cel care a biruit vrăjmașul pentru mine! Este adevărat? Și aceasta pentru că sunt născut din Sămânța împărătească a lui Avraam.

Gândește-te

numai puțin la aceasta și atunci vei putea lua și tu acea țepușă pentru îndemnat boii și vei alunga orice diavol care îți aduce duhul de îndoială.

Da,

el a spus: „Eu nu pot învăța să duelez!” și dacă s-ar fi dus să învețe, acesta ar fi fost singurul lucru pe care l-ar fi învățat și despre care ar fi putut să vorbească.

Vedeți,

aceasta încearcă să facă oamenii de astăzi. Cineva spune: „Simt chemarea să fiu predicator!”

„Bine,

fiule, am să-l sun pe episcop și am să-l întreb dacă poți merge la școală. Acolo vei învăța psihologia și toate celelalte lucruri, iar după zece ani de seminar te vei aranja!” Cu siguranță! Îl vor aranja atât de bine încât nu se va mai ridica niciodată!

Ce

diferență între ceea ce s-a petrecut în prima biserică și ce avem acum! Ei nu au așteptat zece ani, ci numai zece zile! Dacă îți trebuie zece ani ca să fii convins, lor le-au ajuns numai zece zile! Amin!

Poate

sunteți convinși în psihologie, dar trebuie să obțineți „genunchiologia”. În felul acesta, ei au fost convinși în zece zile și apoi s-au preocupat pentru alții. Unii dintre ei nu știau nici măcar să-și scrie numele. Biblia spune că ei erau neștiutori și neînvățați, dar erau convinși. Aleluia!

Mie

nu-mi pasă de educație! Eu sunt convins că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și că acesta este Duhul Sfânt. Sunt convins că El este Vindecătorul! Sunt convins că El este Salvatorul! Sunt convins că El vine! Sunt convins că El este ACELA! Da, eu sunt convins de toate acestea! Cred aceasta!

Oamenii

spuneau: „Ei sunt convinși! Cu ei s-a întâmplat ceva!” Da, ei erau convinși, iar când s-a întâmplat aceasta, au devenit preocupați! Erau preocupați să răspândească Cuvântul Lui peste tot. Acesta este semnul că erau convinși: ei erau preocupați.

Dar

nu erau preocupați să primească educație, ci preocuparea lor era să poată spune corect: „Amin!” Ei nu erau preocupați să aparțină de o organizație, nici să aibă un carnet de membru pentru părtășie, ci erau convinși că tot ce le trebuia era EL!

Aceasta

este și preocuparea mea din seara aceasta. Sunt convins că singurul lucru de care avem nevoie este Hristos. Noi nu avem nevoie de un nou primar; nu avem nevoie de un nou președinte; nu avem nevoie de o armată mai puternică; nu avem nevoie nici de o bombă nouă, ci avem nevoie de Hristos!

Aceasta

este tot ce ne dorim!

Ei

erau convinși că El le va fi tot ce le lipsește. Sunteți încredințați și voi de aceasta?

Spuneți:

Eu sunt convins! Nu contează ce-mi stă în față pentru că El va birui totul! Nu contează ce vine înaintea mea, deoarece sunt convins că El va avea grijă de mine! Mi-a promis că va face aceasta și Îl cred: *„...Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului! Nu vă îngrijorați pentru ziua de mâine căci își va purta singură de grijă.”* Așa este corect. Gândește-te numai la ziua de astăzi!

Dacă

Dumnezeu s-a îngrijit de crinul de pe câmp și l-a îmbrăcat cu atâta splendoare; dacă El se îngrijește de iarba de pe câmp care astăzi este iar mâine moare, dacă nici măcar o vrabie nu cade pe stradă fără știrea Lui, cu cât mai mult se va îngriji de nevoile noastre?

Eu

sunt convins! Acesta este motivul pentru care nu mă vedeți cerșind invitații de la o biserică sau alta: eu sunt convins! Știu că Dumnezeu este de partea mea dacă voi sta pe acest Cuvânt. Eu sunt convins! Nu trebuie să cauți tu, căci ți-o va da El cumva! Fii doar convins. Eu cred fiecare cuvânt pe care L-a spus EL. Sunt convins de tot ce a spus El și sunt convins că nu trebuie să mă îngrijorez pentru nimic, fiindcă El este gata să împlinească toate nevoile mele.

La

fel au făcut ucenicii: ei erau convinși că nu au nevoie de nici o psihologie, că nu le trebuie nimic din lucrurile lumii! Erau convinși că singurul lucru de care aveau nevoie era ceea ce le fusese predicat; ceea ce posedau.

Aici

este problema oamenilor de astăzi, pentru că încearcă să primească alte lucruri: crezuri și alte lucruri omenești. Dacă voi căutați aceste lucruri înseamnă că niciodată nu ați fost convinși cu adevărat că Duhul Sfânt este tot ce vă trebuie! Aceasta este tot ce vă trebuie! Numai de El aveți nevoie!

Nu

demult am fost în Africa și am văzut că albi încercau să-i învețe pe negrii chiar în mijlocul triburilor lor. Dar, prin educația omenească ei au luat păcatele omului alb și la un moment dat s-a constatat că au devenit de două ori mai decăzuți decât albi. Erau mai aproape de iad decât atunci când nu știau nimic. Aceasta dovedește că există un singur lucru de care are nevoie omul, și acesta este Hristos. Amin.

Cred

că ați auzit de Rudson Taylor, un mare misionar din China. O dată a venit la el un indian tânăr și i-a zis:

„Domnule

Taylor, să urmez patru ani de psihologie? Dar ca să obțin licența în arte câți ani îmi trebuie?”

„Fiule”,

i-a răspuns Taylor. „să nu arzi niciodată lumânarea numai pe jumătate.”

Eu

nu gândesc așa! Nu arde după așa ceva! Când simți îndemnul să urmezi o școală, un fel de lichid de îmbălsămare, nu aștepta până arde lumânarea de jumătate! Să nu faci aceasta! Dar dacă lumânarea este aprinsă, du-te! Să nu credeți că vreau să încurajez ignoranța, căci nu e așa, dar dacă nu știi vorbi despre altceva, spune-le oamenilor cum s-a aprins lumânarea. Spune-le ce a aprins-o și ce arde acolo, pentru că aceasta este tot ce trebuie să știe ei. Spune-le numai atât și lasă-i pe ei să se aprindă; de restul o să se îngrijească singuri. Desigur.

Nu

trebuie să folosești tot felul de cuvinte mari, a căror înțeles nu-l cunoști nici tu. Înțelegeți? Spune-le numai: „Glorie lui Dumnezeu! Am fost atins de Duhul Sfânt și acum sunt un om nou!” Spune-le cum s-a aprins lumânarea. Nu aștepta până când arde de tot! Spune-le numai cum s-a aprins.

Orbul

care a fost vindecat de Isus a spus: „Oamenii mă ceartă pentru că am fost vindecat!” Voi vă amintiți că atunci când l-au văzut, ucenicii l-au întrebat pe Isus: „Cine a păcătuat: Orbul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?” (Ioan 9.2).

Și

Isus a răspuns: „N-a păcătuat nici omul acesta, nici părinții lui; ci s-a născut așa ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.” după care l-a vindecat.

Atunci

au venit cărturarii și fariseii, iar mama și tatăl lui s-au speriat de moarte, deoarece li se spusese în sinagogă, că oricine va asculta de așa-zisul „Proroc”, de acel Isus din Nazaret, va fi excomunicat!

Ei

nu s-au schimbat nici astăzi! Și mie mi s-a întâmplat la fel! „Oricine merge la adunările ținute de bărbatul acesta (adică de mine), va fi dat afară din biserică!” Da, îți vor șterge numele din registrul bisericii lor.

Și

acești cărturari și farisei i-au adus în față pe părinții orbului.

„Acesta este fiul vostru?” i-au întrebat ei.

„Da.”

„A fost într-adevăr orb?”

„Da, fiul nostru s-a născut orb.”

„Și cum și-a căpătat vederea?”

„Întrebați-l pe el, căci este matur!” au răspuns părinții orbului.

Dar

când l-au întrebat pe orb, i-au zis: „*Dă slavă lui Dumnezeu, pentru că omul acesta este un păcătos.*” (v. 24).

Acest

bărbat nu putea să vorbească cu ei despre teologie. Cu siguranță, nu! Dar posedea un lucru de care era sigur: el era convins că vede. De aceea a răspuns: „*Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.*” (v.25).

„Nu

știu de la ce școală vine; nu știu nimic despre El, dar am un argument categoric: „Am fost orb și acum pot să văd! El mi-a spus că dacă cred, pot să văd și eu am fost convins de aceasta. L-am ascultat și acum văd! Aleluia!”

Același

lucru s-a întâmplat și cu mine! Eu am fost orb cândva, dar acum pot să văd. Cândva nu am putut să văd aceste lucruri pentru că eram păcătos, dar El mi-a deschis ochii și acum văd. Pot vedea lucrurile pe care odinioară nu le-am putut vedea pentru că eram orb.

Vedeți,

orbul avea un argument puternic. Desigur! Era atât de puternic încât ei nu au putut face nimic ca să-l convingă să-l nege. De ce? Pentru că el era convins că poate vedea. De aceea le-a zis: „Aici este mirarea... voi, conducătorii religioși ai națiunii, spuneți că nu știți de unde vine Omul acesta, și cu toate acestea El a făcut o minune cu mine! A făcut un lucru care nu s-a făcut niciodată până acum în lume. Aici este partea ciudată!”

Frate,

părerea mea este că orbul era un bun teolog în problema lui. De ce? Pentru că era convins. El posedea ceva care l-a convins. Ce anume? Fusese orb și acum

putea să vadă.

Când

și-a vizitat frații aflați în oștirea lui Saul, David l-a văzut de partea cealaltă pe Goliat. David era cel mai mic din toată mulțimea aceea, în timp ce Goliat era cel mai mare. Saul s-ar fi potrivit mai bine să lupte cu el, deoarece avea șase picioare înălțime, poate chiar opt. Biblia spune că era cu un cap mai înalt decât ceilalți evrei, în timp ce David era cel mai mic. El era singurul om neinstruit de pe câmpul de luptă.

Dar

poseda ceva de preț, frate: era convins! Glorie! Voi spuneți: „Te porți de parcă ai fi beat!” Așa este! Chiar sunt beat.

Acum

priviți! David nu era instruit. Nu avea sulică și nici nu știa cum s-o mânuiască. Era un băiețel blond, dar era convins și în același timp preocupat de oștirea care se numea „Oștirea Dumnezeului celui viu!” David era convins că Dumnezeul care l-a ajutat să omoare cu praștia un leu și un urs, îl va putea izbăvi și de filisteanul acela netăiat împrejur! El era convins. Apoi a devenit preocupat de oștirea lui Israel.

Nu

conta cum arăta Goliat...

Dacă

ești convins, tu devii preocupat. Dar mai întâi trebuie să fii preocupat! Și David era convins.

O

dată, David purta război cu filistenii. Toate condițiile îi erau nefavorabile

și el se ruga. S-a rugat până a primit convingerea că Dumnezeu este cu el. Domnul i-a spus: „*Când vei auzi un vuiet de pași în vârfurile duzilor, să mergi la luptă, căci Dumnezeu merge înaintea ta ca să bată oastea filistenilor.*” (1 Cronici 14.15).

Frate,

el era convins. Nu conta că oastea lui era inferioară numeric față de oastea filistenilor! David era convins că Dumnezeu merge înaintea lui!

Omule

care stai în seara aceasta aici, nu contează ce nu este în ordine cu tine: dacă simți vâjâitul de vânt al Duhului Sfânt venind peste tine și zicând: „Eu sunt Domnul care vindec toate bolile tale! Eu te vindec chiar acum!” dacă poți fi convins, nu mai contează nimic, pentru că știi deja că are să fie așa cum spune El. Cu siguranță! David a fost convins, apoi a devenit preocupat.

Samson

a stat în fața filistenilor numai cu o falcă de măgar. Vedeți, nici măcar nu avea o armă în mână, dar era convins că Dumnezeu care l-a crescut, este în stare să-iucidă pe acei filistenii cu acea falcă de măgar. Și a ucis o mie de oameni.

Când

profetul fugar, Moise, s-a convins că rugul acela care nu se mistuia era Dumnezeu...Voi știți că până atunci el nu mai avusese nici o experiență cu Dumnezeu. El posedă o mulțime de teologie, dar s-a convins că în rug era Dumnezeu, deoarece Glasul care îi vorbea i-a citat din Scriptură și i-a spus: „*Eu voi fi cu tine...*” Când a trăit această experiență, Moise nu mai era interesat de problemele din Egipt. El părăsise de 40 de ani Egiptul, dar era convins că Cel care-i vorbise era Dumnezeu, și că El voia să scoată Israelul din robie!

Iată-l

coborând pe drum! Vă puteți imagina scena? Cu Sefora pe măgar și micuțul Gherșom în brațele ei. Moise de 80 de ani, cu capul pleșuv, cu barba lungă și căruntă și cu un toiag strâmb în mână (Aleluia!), cobora în Egipt să elibereze Israelul.

Da, aceasta te poate face să acționezi ciudat! Și el acționa ciudat, dar era convins. De ce? Pentru că El îi spusese: „Voi fi cu tine, Moise. Voi lua toiagul din mâna ta și îmi voi elibera poporul!” El avea un toiag mic și vechi, dar era convins că era Cuvântul lui Dumnezeu. Voi știți că Cuvântul lui Dumnezeu este cu voi și în voi; puteți fi convinși de aceasta!

Evreii erau convinși că El este în stare să își țină Cuvântul. Da, cât timp stăteau pe ceea ce le poruncise Dumnezeu: să nu se închine la idoli, puteau fi liniștiți. Aceasta le poruncise Dumnezeu, și ei știau că dacă îl ascultă, El va împlini tot ce le-a promis. Dumnezeu era cu ei, iar Israel era convins de aceasta. Când au fost convinși că trebuie să stea pe Cuvântul Lui, Dumnezeu a devenit preocupat să stea cu ei.

Când ești convins că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, El este preocupat să-ți poarte de grijă, prin Cuvânt. Eu L-am încercat pe câmpuri de misiune străine și pretutindeni unde am mers. Când ești convins că El este Acela (dar trebuie să fii convins), Dumnezeu va fi preocupat de tine. Dar mai întâi trebuie să fii convins că Acesta este El și că își ține toate făgăduințele date - apoi Dumnezeu devine preocupat de tine.

Marta era convinsă că dacă Isus va cere învierea fratelui ei, așa va fi.

Ea a spus: „Nu-mi pasă ce gândesc unii. Nu-mi pasă

nici chiar că sora mea nu poate crede aceasta! Nu-mi pasă nici părerea rabinului! Eu cred! O, Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit!” După care a adăugat: „Dar sunt convinsă că dacă îl ceri de la Dumnezeu, ți-l va da și acum! Știu că așa va fi. Voi coborî și voi da piatra la o parte pentru că sunt convinsă de aceasta.”

Îmi amintesc de tatăl meu... odată, demult, s-a aprins recolta în Kentucky, iar bătrânul predicator a trecut prin ea, s-a așezat în genunchi și nu s-a ridicat până nu s-a întâmplat ceva. În ziua aceea toți doreau să se roage să vină ploaia. Și tata povestea că predicatorul acela bătrân a îngenuncheat, și-a ridicat mâinile zbârcite de ani spre cer și a zis: „O, Dumnezeule, eu sunt slujitorul Tău, iar poporul acesta este tot al Tău. Dar iată că recolta lui se pierde!” După ce și-a încheiat rugăciunea, bătrânul predicator s-a ridicat, a pus șaua pe măgar și a plecat. De ce? Era convins. Da, domnilor! Pentru că era convins, a devenit preocupat de măgarul lui.

Marta a spus: „Fratele meu nu ar fi murit dacă erai aici, dar chiar și acum știu că dacă ceri ceva de la Tatăl, El Te va asculta, pentru că Dumnezeu Îți dă tot ce ceri!”

Priviți-l pe Iair. El avea în casă un cadavru: pe singurul lui copil, o fetiță de doisprezece ani. Mesajul a venit: „Nu-l mai deranja pe Rabin pentru că ea este deja moartă!” Dar când L-a întâlnit pe Isus, el a spus: „Fetița mea a murit, dar sunt convins că dacă Îți vei pune mâinile peste ea, se va face bine.” Convins? Da! El auzise de Isus, cunoștea Cuvântul și Îl credea în inima lui. Iair credea că Isus era Fiul lui Dumnezeu. El era pe deplin convins de aceasta.

Nu este ciudat acest lucru? Dumnezeu l-a forțat la aceasta și El știe cum să te forțeze și pe tine. Acesta este adevărul! Uneori îți dă o boală sau orice altceva ca să te determine să crezi în El. Atunci poți să vezi cine ești!

El l-a forțat! Iair a fost forțat să creadă – și în împrejurarea în care a fost adus, a arătat cine este în realitate. El l-a spus Domnului: „*Dacă vii să-ți pui mâinile peste ea, fiica mea se va ridica chiar dacă este moartă!*”

O, Doamne! Îmi place atât de mult aceasta! Cred că Marta a vorbit la fel, iar Isus avea aceeași convingere.

Sutașul roman era convins că dacă Isus va spune un singur Cuvânt, robul lui se va face bine. Ascultați ce a spus soldatul roman, un păgân:

„Eu sunt un om sub stăpânire. Și dacă îi spun unui soldat: „Du-te acolo!” se duce. Altuia îi spun: „Vino!” și vine...” De ce? Pentru că era comandantul lor. Ce mărturisea el prin aceasta? „Isuse, Tu ești peste toate bolile; Tu ești peste toate lucrurile! Dacă vei spune un singur cuvânt, slujitorul meu va trăi! Sunt pe deplin convins de aceasta!”

Este posibil ca după toate aceste exemple să nu fim încă convinși? Vedeți? Isus a spus că acel sutaș avea o mare credință. El nu a găsit nici chiar în Israel o asemenea credință. Voi știți că așa scrie în Biblie. (Luca 7.1-9).

Iată care este condiția pentru a primi ceea ce cereți:

„...*orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit și-l veți avea.*”

„...*dacă va zice cineva muntelui acestuia:*

„Ridică-te și aruncă-te în mare!” și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” (Marcu 11.24,23).

Apoi mărturisiți. Ce? „Prin rănilor Lui am fost vindecați!” (1 Petru 2.24).

„Eu am fost salvat prin harul Lui, iar prin făgăduința dată de El, voi fi umplut cu Duhul Sfânt.”

Iată-vă! Dacă sunteți convinși că El își ține făgăduința dată, veți primi ceea ce cereți! Dar mai întâi trebuie să fiți convinși de acest lucru.

Femeia cu scurgerea de sânge era convinsă! Nu conta ce zicea rabinul, preotul sau chiar bărbatul ei. Ea nu asculta de nimeni, ci își zicea: „Omul acesta este sfânt; El este Fiul lui Dumnezeu și dacă voi reuși să ating numai marginea îmbrăcăminteii Lui, sunt convinsă că voi fi vindecată.”

Deși doctorul a zis: „Nu se va mai face bine!” ea a spus: „Dacă mă voi atinge numai de haina Lui, mă voi face bine!” Ea era convinsă.

Femeia de fântână era convinsă că El este Mesia. Când a văzut împlinirea semnului biblic, ea a știut că El este Mesia. Așa cum am spus și azi-dimineață, prin faptul că în ea era sămânța hotărâtă mai dinainte, îndată ce El a turnat pe ea Apa vieții, sămânța aceea a ieșit la suprafață și L-a recunoscut.

Preoții nu L-au recunoscut; marii preoți, marii

clerici, au trecut pe lângă El numindu-L „Beelzebul”, dar această femeie săracă, această curvă, care a fost însă hotărâtă mai dinainte pentru Viața veșnică, L-a recunoscut.

Biblia spune că în zilele din urmă Antihristul va apărea atât de religios, atât de aproape de adevăr, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. (Matei 24.24). Dar nu este cu puțință! Acesta este adevărul. El îi va înșela pe toți aceia care nu au numele scris în Cartea Vieții Mielului. Scrise de când? De la ultima trezire? NU așa spune Biblia! Ci de la întemeierea lumii! Voi nu veți putea fi înșelați de el pentru că sunteți așezați chiar în Cuvânt. Când cei aleși văd acele lucruri, știu că aceasta este Viața și o primesc imediat.

Ceialți vor trece pe lângă El spunând: „Oh, aceasta nu este nimic!” Vedeți? Ei nu sunt convinși! În ei nu este nimic care să-i convingă, care să-i facă să creadă.

Mama obișnuia să spună: „Cum vrei să obții sânge din sfeclă, când în ea nu este sânge?”

Acesta-i adevărul.

„Oile Mele cunosc glasul Meu!” Ele cunosc Cuvântul! Ce este glasul Lui? Cuvântul. Ei nu urmează aceste crezuri, ci ascultă Cuvântul și Îl urmează.

Femeia de la fântână era complet convinsă, așa că a devenit preocupată de cetatea ei! Ea știa că Isus este Mesia; știa că ceea ce a făcut El este scris în Biblie.

Ea a spus: *„Noi știm că atunci când va veni Mesia, căruia I se spune Hristosul, va face aceste lucruri. Tu ești proroc.”*

Isus a spus: *„Eu sunt Acela.”* Ea era convinsă deoarece știa că așa scrie în Scriptură. După ce s-a convins, femeia a devenit preocupată. De aceea s-a dus să spună și altora despre El.

Isus era convins că va învia a treia zi. De aceea a spus: *„Dărâmați acest templu și Eu îl voi ridica din nou în trei zile.”* (Ioan 2.19). De ce?

David, care era un proroc, a spus sub inspirația Duhului Sfânt: *„Căci nu vei lăsa sufletul Meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul tău să vadă putrezirea.”* (Psalmul 16.10).

El știa că înainte să se împlinescă 72 de ore de la moartea trupului (înainte ca trupul să intre în putrefacție), va învia.

72 de ore sunt trei zile și trei nopți. El a spus: *„Distrugeți-l, căci El îl va ridica din nou!”* Era complet convins, deoarece știa că Scriptura nu greșește. Acesta este adevărul. Și El L-a ridicat! Aleluia!

Eu sunt convins că El este Același ieri, azi și în veci! Sunt convins de misiunea pe care o am și de mesajul pe care-L predic. Sunt convins că acesta este adevărul! Sunt convins că aceste vedenii vin de la Dumnezeu! Sunt convins că trăim în ultimele zile! Sunt convins că Duhul care este acum peste voi este chiar Duhul Sfânt. Glorie!

Eu sunt convins pe deplin! Sunt convins de calea

Duhului Sfânt, că este corectă! Sunt convins de calea Bibliei că este Adevărul! Sunt convins că Acesta este Isus Hristos. Sunt convins că dacă Îl credem, El va vindeca fiecare persoană bolnavă într-o clipeală de ochi. Sunt convins că El poate turna într-o asemenea măsură Duhul Sfânt peste noi, încât cu greu ne mai putem reține! Sunt convins!

Eu cred din toată inima lucrul acesta, și nu pentru că sunt bătrân, deoarece am predicat aceste lucruri și când eram tânăr. Eu am fost convins din ziua când L-am întâlnit la râu. Aleluia! Sunt convins că acum este aici! Sunt convins că Stâlpul de Foc pe care L-am văzut și care conduce Biserica în seara aceasta, este același Stâlp de Foc care a condus Israelul prin pustie. Glorie!

Sunt convins că acesta este adevărul! Sunt atât de convins încât pot să-mi dau viața pentru aceasta! Eu mi-am părăsit casa și toate celelalte lucruri; am dat totul pentru aceasta!

Sunt convins că acum El este aici! Sunt convins că Duhul care este prezent aici este Duhul Sfânt! Sunt convins că noi suntem botezați chiar acum în Duhul Lui! Eu știu că acesta este adevărul! Sunt pe deplin convins că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci! Eu sunt convins! Pe deplin convins!

Îngerul m-a vizitat și mi-a spus tot ce trebuie să fac. Apoi am stat în fața a mii de păgâni. Poate ziceți: „Nu ți-e frică?” Nu, domnilor! Eu sunt convins că El a venit de la Dumnezeu! Sunt convins că ceea ce mi s-a întâmplat este conform Scripturii! Sunt convins că El este Îngerul Domnului. Eu cred aceasta din toată inima. Și sunt convins că vom primi orice am cere de la Dumnezeu. El este aici! Nu vă temeți: El este aici!

Sunt convins că Duhul pe care-L simțiți, Duhul Sfânt care este în noi, este chiar Hristos! Amin.

Eu sunt convins că El este chiar acum în fața mea și pot să-L privesc; da, sunt convins că acest cerc de Lumină este Duhul Sfânt. Eu sunt convins că vedenia este peste ochii mei! Eu știu ce este aceasta! Amin. În clipa aceasta provoc orice diavol din lume! El este Dumnezeu. Hristos nu e numai un profet, ci este Dumnezeu însuși.

Să ne plecăm capetele pentru un moment, căci nu mai pot vorbi mult sub o asemenea ungere.

Binecuvântat să fie Numele Domnului. Eu sunt pe deplin convins că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Tată ceresc, eu sunt convins că Tu ești Același, de aceea Te rog să faci ceva deosebit pentru noi în seara aceasta. Dovedește încă o dată că ești Același, căci Îți predau audiența. Doamne, suntem în mâinile Tale. Fă cu noi ceea ce crezi de cuviință, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

S-a întâmplat ceva? Eu sunt convins că Dumnezeu este aici.

S-au dat numere de rugăciune? Nu. Nici nu avem nevoie de ele, pentru că am convingerea că El este aici. Credeți aceasta? Dacă sunteți pe deplin convinși, spuneți: „Isuse, Te ating prin neputința mea, pentru că cred că fratele Branham spune adevărul! El este numai un om, dar Tu ești Dumnezeu. Cred că a spus adevărul pentru că acesta este Cuvântul. Lasă să se întâmple aceasta, Doamne. Lasă-l să-mi vorbească, iar pe mine ajută-mă să mă conving.”

El este deja în adunare...

Doamna care stă acolo se roagă pentru o boală nervoasă. Fetița ei, care o însoțește, este bolnavă mintal. Credeți? Mama ei este bolnavă acasă. Ai credință? Nu te îndoii, căci poți primi ceea ce ceri.

Sunt convins că același Înger care a venit la Avraam, în chip de om și i-a vorbit cu spatele spre cort, este prezent și în seara aceasta aici. El a promis că va fi cu noi, și eu cred că același Înger ne unge și pe noi, deoarece El este Dumnezeu însuși. Credeți aceasta?

În ordine, soră. Tu îi vorbești lui Dumnezeu.

Eu sunt convins, soră! Sunt convins, frate! Da, sunt convins că acesta este adevărul. Cu siguranță!

În spatele meu este o doamnă care are probleme cu inima. Nu o cunosc, dar este de vârstă mijlocie și vine din Virginia. Crezi? Totul este posibil, dacă poți crede!

Ce crezi despre aceasta, doamnă? Noi suntem străini unul față de celălalt, dar crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Crezi? Tu ai o suferință la cap. Ești doamna Moore. Dacă este adevărat, te rog să ridici mâna. Du-te acasă și fii sănătoasă.

Tu crezi? Acum este cineva în fața mea. Este tot o femeie și are cancer la piept. Numele ei este Rhodes. Crede doamnă Rhodes, căci Isus Hristos te vindecă. Eu nu o cunosc pe această femeie, dar Dumnezeu o cunoaște. Dacă poți să crezi, ești vindecată!

Acesta este adevărul.

Acolo este un bărbat care se roagă. El este din Tulsa. Domnule Harwood, crede în Domnul Isus! Du-te și fii sănătos. Crezi? Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată, dar acesta este adevărul despre tine. De ce? Pentru că a atins ceva. Ești convins că Dumnezeu își ține făgăduințele?

Câți dintre voi aveți probleme? Procedați ca femeia de la fântână: întrebați-i pe oamenii aceștia! Duceți-vă și vorbiți cu ei.

Acum văd altceva...

El face înconjurul clădirii. Întreaga clădire este sub unger. Sunt convins că prezența lui Isus Hristos va vindeca fiecare persoană bolnavă din locul acesta. Voi sunteți convinși? Sunteți convinși că spun adevărul? Adeverește Dumnezeu că spun adevărul?

Dacă da, vă poruncesc să vă ridicați în picioare și să primiți vindecarea în Numele lui Isus Hristos! Dacă sunteți convinși ridicați-vă mâinile spre El și dați-I slavă!

Tată ceresc, fie ca Duhul Sfânt să umple această clădire până când toți vor fi convinși că Satana este învins! Te rugăm în Numele lui Isus Hristos!

Satana, ieși afară din acest loc! Noi suntem convinși că acesta este Isus Hristos? Dacă da, El va face ceea ce cerem!

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

- Amin -